GABARIT DEPĂŞIT!

Deseori, cînd gonești cu mașina de-a lungul șoselelor țării, ți se întîmplă să vezi uriași cu mai multe roți și pe care — avertisment demn de luat în seamă — scrie: „Atenție! gabarit depășit!" Și, într-adevăr, instantaneu micșorezi viteza și treci cu grijă pe lîngă uriașii care, impasibili, netemători aș zice, înghit kilometri după kilometri.

De cîte ori văd uriași ai drumurilor pe care scrie: „Atenție! gabarit depășit!" — îmi vin în minte formațiile noastre de volei și baschet, mai ales cele feminine. „Bine — veți zice dumneavoastră —, dar ce legătură are una cu alta?"

Iată, pe scurt, despre ce este vorba. Dacă te uiți la echipele noastre de volei și baschet — mai ales la cele feminine —, constați că, în general, jucătoarele nu au gabaritul, înțeles ca înălțime, pretins de aceste sporturi. „De ce?" — îmi pun întrebarea ca orice nespecialist, iar singurul răspuns pe care sînt capabil să-l dau e cuprins în următoarea formulare: antrenorii echipelor în cauză, cel puțin unii dintre ei, lucrează cu prea multă comoditate și fără orizont larg. Practica a dovedit că este infinit mai ușor să obții o pregătire relativ bună a jucătoarelor care nu au o înălțime prea mare. După un an, un an și jumătate, asemenea jucătoare pot fi utilizate cu bun randament în echipe dar, privind în ansamblu forța lor de joc și varietatea aportului pe care pot să-l aducă formației, constați că acestea sînt limitate.

De ce nu se preocupă antrenorii cu mai multă insistență de posibilele jucătoare de volei și baschet care dispun de „gabarit depășit?" Pentru că pregătirea acestora necesită muncă mai îndelungată, mai tenace, mai plină de răbdare. În general, la începutul activității lor, comparate cu jucătoarele de volei și baschet dotate cu „gabarit obișnuit", celelalte, cele cu „gabarit depășit", par moîii, par neîndemînatice, par a nu avea mișcările geometrice sincronizate. Constituția lor fizică dictează, la început, această situație. Și, s-a constatat științific faptul că, pentru pregătirea optimă a unor asemenea jucătoare, sînt necesari doi-trei ani. Numai că este nevoie de răbdare, de seriozitate, plină de simțul răspunderii, de o optică îndreptată spre viitorul ceva mai îndepărtat. De toate acestea este nevoie, în primul rînd, din partea antrenorului.

Dacă echipele noastre feminine de volei și baschet ar avea mai multe jucătoare din ultima categorie, atunci și **naționalele** noastre, beneficiind de aportul celor mai bune dintre baschetbaliste și voleibaliste, ar scoate rezultate superioare celor de astăzi. Atunci, la confruntările internaționale ale echipelor de baschet și volei feminine, adversarele naționalelor noastre ar avea și ele în fața ochilor formula pe care o citești pe unii uriași cu mai multe roți ce gonesc impasibili, suverani, pe șoselele țării, formula simplă și eficace: „Atenție! gabarit depășit!"

Dar, la soluționarea acestor probleme, cum spuneam, primii chemați să răspundă sînt antrenorii. Și ar fi timpul să răspundă mai cu temei.

Al. CAPRARIU

bazar hebdomadar

COPIII DUNĂRII NU ȘTIU SĂ ÎNOATE?

(Urmare din pag. 1)

bază materială este nesatisfăcătoare. În același timp, trebuie să fim de acord că nici cea existentă nu este exploatată măcar la jumătate din nivelul posibilităților. Și spre întărirea celor spuse avem datoria de a pune în discuție situația bazinului acoperit din incinta liceului Vasile Alecsandri din Galați, care se aseamănă mult cu cel din Sibiu unde, în urmă cu 20 de ani, se antrenau loturile naționale de înot și polo. Piscina, construită de mai bine de 30 de ani, este o adevărată mină de aur — caz unic în școlile din țara noastră — dar de aproape 8 ani ea continuă să fie neexploatată pentru simplul motiv că în tot orașul nu se pot găsi două boilere necesare încălzirii apei!?! Trist, dar adevărat...

L-am rugat pe noul director al liceului, Tănase Nejneru, să ne dea cuvenitele explicații: **„De cînd am ocupat acest post** (n.r. un an) **mă zbat continuu pentru a da în folosință bazinul. Am oferit mai multe soluții rezonabile, la care au contribuit chiar părinții elevilor, dar m-am izbit de o rezistență acerbă din partea tuturor organelor consultate. Așa am ajuns la un proiect care ar costa, rețineți bine, 600 000 de lei. În fine, am acceptat, primind promisiunile că lucrarea va fi dusă la bun sfîrșit. Ce a urmat? Grupul 1 Construcții din oraș, care răspunde de executarea ei, trebuia să înceapă lucrările din luna iunie, dar nu s-a făcut nimic pînă la începutul lui septembrie. Apoi, s-a săpat un șanț, pe care-l puteți... admira și dv. și cu asta basta! Nimeni nu mai mișcă un deget..."** Iar elevii, al căror liceu va sărbători în curînd centenarul, continuă să înoate în... promisiuni. De ce?

PÎNĂ CÎND SCLAVI AI UNOR MENTALITĂȚI ÎNVECHITE?

Pe parcursul îndelungilor investigații am ascultat și alte justificări, de cu totul altă natură. Nu puțini au fost profesorii, mai ales cei de educație fizică, care ne-au vorbit despre concepțiile unor părinți care se opun categoric ca odraslele lor să învețe să înoate. Teama cu totul nejustificată, pe de-o parte, greșita înțelegere a modului cum poate fi organizat timpul liber al copiilor (citățm din spusele multor directori: „astăzi, la modă sînt orele de pian și franceză, nu înotul!?!"), pe de altă parte, ne sînt în permanență amintite. Cît de simplu pot fi găsite uneori motive!

Adevărul este că propaganda pentru practicarea înotului este neînchipuit de slabă, metodele și mijloacele folosite fiind de mult învechite. Cu cîteva ani în urmă și tot atîtea articole în presa locală nu se poate realiza prea mult, și de aceea considerăm că o largă campanie trebuie pornită în primul rînd din școală. Directorii adjuncți, cu calitatea lor de conducători ai unităților de pionieri, pot aduce o contribuție esențială. Apoi, pilonii în jurul cărora trebuie să se învîrtească întreaga acțiune trebuie să fie profesorii de educație fizică și învățătorii, iar în cazul grădinițelor (o inițiativă în embrion există deja la Galați) — educatorii. Cu o îndrumare concretă și un permanent control din partea Ministerului Învățămîntului și Ministerului Sănătății, un prim pas se poate face în mod neîntîrziat.

În sfîrșit, din cercul factorilor de răspundere nu trebuie excluse conducerile organelor sportive, cărora le revine sarcina de a lupta continuu pentru îmbunătățirea bazei materiale și a sprijinului de ordin tehnic. Accentuăm asupra acestora întrucît la C.J.E.F.S. din Galați, de pildă, sportul de performanță tinde să acapareze întreaga preocupare. Desigur, este lăudabilă dorința de a pregăti și arunca în focul întrecerii sportive cît mai mulți tineri gălățeni, capabili să ne reprezinte cu cinste culorile țării. Să nu uităm însă că piramida nu se poate clădi decît avînd o bază cît mai largă și solidă. Astfel, riscăm să constatăm cu durere mai tîrziu că tot eșafodajul nu are o rezistență mai mare decît aceea a unui castel clădit din cărți de joc...

P.S. Mulțumim pe această cale **prof. Adrian Bărbulescu**, metodist al F. R. Natație, **Fl. Popovici**, vicepreședinte al clubului Dunărea Galați și **G. Vastardis**, metodist la consiliul municipal pentru educație fizică și sport din Brăila pentru ajutorul oferit la realizarea acestei anchete.

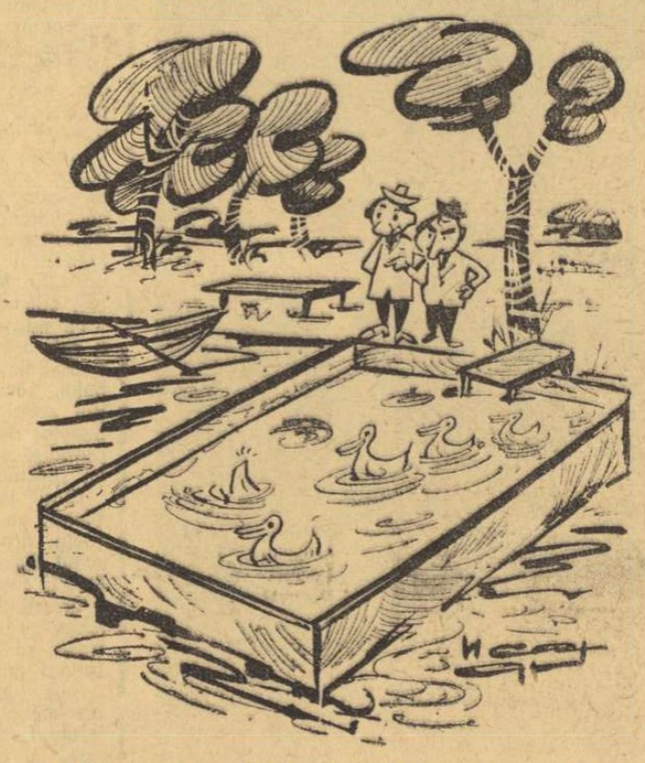

— Să nu se spună că noi, ăștia de la Dunăre, n-avem tineri înotători în bazin!

În etapa a III-a a campionatului divizionar

Patru formații feminine învingătoare în deplasare

FEMININ

Petrolul Ploiești — Voința București 2206—2322 p.d. Cu toate că au evoluat pe arena proprie, ploieștencele au tras slab, toate sub 400 p d. Bucureștencele și-au depășit adversarele destul de comod, avînd în Cornelia Moldoveanu și Crista Szocs cele mai precise jucătoare: 449 p d, respectiv 429 p d. **(C. AVERCHI-coresp.).**

Metrom Brașov — Rapid București 2338—2353 p. d. Rapid s-a acomodat mai bine cu noua arenă a asociației sportive Metrom, decît gazdele, obținînd o prețioasă victorie. Excelent s-au comportat de la Rapid Florica Lăpușan (434 p d — cu 6 bile în gol) și Elena Cernat (429 p d — 3 bile în gol). De la Metrom, Livia Rîstăman a doborît cele mai multe popice — 414/2.

Hidromecanica Brașov — Voința Tg. Mureș 2340—2424 p. d. Brașovencele, datorită rezultatelor slabe obținute de unele jucătoare de bază, cum sînt Antuș (362) și Groza (378), au pierdut partida. Cele mai eficace jucătoare ale reuniunii au fost Szemanyi (419), Fokovi (415) și Damo (419), toate de la Voința Tg. Mureș **(C. GRUIA- coresp. principal).**

Voința Constanța — Voința Cluj 2312—2234 p.d. Prima victorie a constănțencelor în divizie. În revenire de formă au fost jucătoarele Antonovici (408 p. d.) și Liță (407 p. d.). De la clujence, doar Kelemen s-a impus, dar și ea cu un rezultat modest — 394 p. d. **(C. POPA-coresp. principal).**

C.S.M. Reșița — Laromet București 2487 — 2513 p. d. Ambele formații au evoluat bine, obținînd rezultate superioare. Reșițencele au condus pînă la perechea a treia, dar Maria Stanca a cedat Elenei Trandafir la scor (419—465) și astfel inițiativa a trecut de partea bucureștencelor. **(I. PLĂVIȚU-coresp.)**

MASCULIN

Constructorul București — Olimpia Reșița 4986—5136 p.d. Jucînd pentru prima oară pe arena cu cele patru piste noi, Constructorul n-a putut emite pretenții în fața redutabilei formații reșițene, pierzînd la o diferență de 150 de „bețe". Reșițenii, mai precis decît jucătorii echipei gazdă, au preluat conducerea începînd de la primul schimb cu un avantaj de numai 7 puncte, pe care însă l-au majorat după meciul dintre perechea a doua — D. Kridor (R) 929 p. d. — I. Zamfir (C) 785 p d — la o diferență netă de 151 p. După întîlnirea schimburilor trei, diferența dintre cele două echipe s-a mai redus, întrucît bucureșteanul Manole a obținut 816 p. d. față de cele numai 777 p.d. cît au realizat Rădulescu și Kadar, ambii pe postul nr. 3 de la Olimpia. **(T. R.)**

Rafinăria Teleajen — Rapid București 5127—5091 p.d. Reuniune cu rezultate modeste. Singurul sportiv care a trecut de 900 p. d. a fost ploieșteanul Gh. Silvestru, notat cu 903 p.d.

C.F.R. Timișoara — Voința Cluj 4931—4906 p.d. După trei perechi, gazdele conduceau cu 63 de puncte, dar rezultatul clujeanului I. Stefucz (867) a echilibrat scorul. Pînă la urmă, însă, au cîștigat ceferiștii cu un avantaj de 25 de popice doborîte. **(A. PETRE-coresp.)**

Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița 5128—4821 p.d. Uriașa diferență (307 p) cu care au cîștigat gazdele se datorește faptului că mediașenii, toți cei șase, au jucat foarte bine; în schimb, de la oaspeți, doar Tismănaru și Deleanu au obținut rezultate mai bune, cîte 815 p.d. Cel mai bun punctaj de la învingători l-a realizat I. Ionescu — 919 p.d. **(Z. RÎȘNOVEANU-coresp.).**

Petrolul Ploiești — Voința Tg. Mureș 5230—4953 p.d. Petroliștii au cîștigat ușor o partidă în care au fost tot timpul net superiori. Cei mai buni: C. Dumitru — 916 (cu 2 bile în gol), C. Vînătoru — 912 (1) și V. Nicolescu — 890 (3), de la învingători, respectiv C. Soos — 867 (1) și L. Fodor — 866 (5) **(FL. ALBU-coresp.)**

★

Cele două partide-restanță ale etapei a III-a — **Gloria București — U.T. Arad** (f) și **Flacăra Cîmpina — Voința București** (m) — amînate din cauză că Gloria și Flacăra au jucători trimiși la un turneu în R.D. Germană, se vor disputa în zilele de 6, respectiv 5 noiembrie.

Încercări-transformări
O duminică „grea"

Hotărîrile de ultimă oră ale F.I.R.A. privind calendarul internațional au determinat amputarea, în final, a turului campionatului național, creînd un suspens fortuit în lupta pentru primul loc. Să ne conformăm deci evenimentelor, părăsind campionatul și îndreptîndu-ne atenția spre 9 noiembrie, ziua debutului în noua sesiune de examene pentru rugbyul nostru.

Așadar, duminică, prima reprezentativă a țării își va susține „colocviul de practică" în compania reprezentativei R.F. a Germaniei, întîlnire ce tradițional se dispută o dată la 2 ani. Evident, prima șansă aparține XV-lui nostru, afirmație care se bazează pe argumentul unei superiorități valorice individuale și a compartimentelor, pe o omogenitate menținută prin puținele modificări de formație și, în ultimă instanță, printr-o mai mare experiență competițională. De partea cealaltă, se așteaptă răspunsul unor buni atleți, mereu într-o bună condiție fizică, conștienți că terenul propriu reprezintă totuși un avantaj care, chiar dacă nu-și găsește cele mai bune explicații, există. Va trebui să ne așteptăm la dificultățile sporite ce le oferă „construcția", inerente de altfel în fața unei echipe care, pentru a nu risca, va prefera o permanentă distrugere a atacului advers, așteptînd eventuale situații propice contraatacului.

De remarcat, în continuare, o primă reluare a contactelor cu rugbyul britanic, care, deși indirectă, va exista totuși prin jocul ce-l va susține națională noastră (la 12 noiembrie) în compania selecționatei armatei britanice staționate în R.F. a Germaniei.

Dacă sezonul internațional începe cu un „colocviu" al primei reprezentative, „marele examen" va avea loc în aceeași zi la București, unde selecționata noastră secundă va întîlni „B"-ul Franței. De data aceasta, într-adevăr, un examen dificil, dificultate pusă în evidență de mai multe cauze.

În primul rînd, în timp ce Franța poate alege pentru aceeași zi trei selecționate, una mai bună decît cealaltă, lăsînd loc și nemulțumirii omișilor (destui la număr), rugbyul nostru are destule probleme în alegerea unui „A" care va juca meciul cu R.F. a Germaniei, gîndindu-se însă la „rendes-vous"-ul cu „Cocoșul galic" din 14 decembrie, probleme ce se amplifică atunci cînd pe lîngă „A" trebuie să alegem un „B" ce va fi opus celui francez.

În al doilea rînd, privind lista aleșilor pentru București și întîlnind numele lui Magois, Campaes, Lux, Dourthe, Pariés, Carrère, Bilière, Dauga, Lassère, Dargelès, Bergamasco, jucători cu „state" vechi în prima echipă a Franței, deducem că „B"-ul trimis constituie de fapt o rampă de relansare a acestor jucători spre „A". Deci o echipă formată în majoritate din jucători trecuți prin multe „lupte grele", cărora li se oferă posibilitatea unei reveniri în „prima linie", unde sînt cu mult mai aproape de „onorurile" ce se acordă eroilor...

Ne așteptăm deci ca XV-le francez să încerce să joace din primul pînă în ultimul minut, de la primul și pînă la ultimul jucător. În acest scop, au alcătuit un „cap" de grămadă „jucăuș", avîndu-l ca inițiator pe „obuzul" Lassère. În urma acestuia, cei doi „brazi" de peste 2 m, Dauga și Estève, promit să asigure un trunchi al pachetului capabil să ducă o luptă în 5, în așa fel încît „cavaleria" lui Carèrre, eliberată, să fie tot timpul acolo de unde să reînițieze eventuale atacuri stopate. Privind „înapoi", atenția ne este atrasă de „tunarul" Pariès și de incisivii Dourthe și Lux, ce au promisiunea unui permanent ajutor al fundașului Magois.

Ce opunem? Un pachet de înaintași puternic, placheur, cu o bună circulație în teren, interesat în mod special în protejarea balonului, dar cu o redusă personalitate în atac. Acestui pachet de forță i se alătură o linie a III-a (Fugigi, Pop, Prosi) speculativă și plină de rafinament. Se face însă simțită lipsa unui jucător înalt, capabil să susțină o luptă aeriană cu giganții Dauga și Estéve. Omogenității și lucidității compartimentului deschiderii îi sînt absolut necesare promptitudinea în apărare a centrilor și dublajul permanent al aripilor. Ținînd seama de forma actuală a „B"-ului nostru (probabil întărît cu un prinzător de elită), de capacitatea sa fizică foarte bună, precum și de modul inteligent în care vor fi conduși în teren, sperăm într-un calificativ bun obținut în acest examen care, deși dificil, este util și stimulator pentru cei a căror perspectivă era barată de un „XV" ce capătă tendințe de permanentizare.

Paul CIOBĂNEL

Sprint final
Velodromul la sfîrșit de sezon

Nici un sport nu va ajunge să fie iubit dacă nu va avea idolii săi, performerii de clasă. Și aceasta pentru faptul că nici în sport oamenii nu acceptă mediocritatea. Este privită cu îngăduință o cădere de moment, dar nu este admisă o existență permanent plată, lipsită de strălucirea luptei pentru supremație. Fie că se numește Pélé sau Dumitrache, Țiriac sau Merckx, el, idolul, este cel care aduce zecile de mii de spectatori în tribune, el este cel care înflăcărează imaginația milioanelor de copii, le deschide calea spre stadion, spre această lume fantastică a luptei cu tine însuți, cu cronometrul, cu adversarul.

Fără să fie o exagerare, socotesc că tocmai lipsa acestor eroi constituie marea carență a ciclismului nostru de pistă. Fără a exclude celelalte elemente care contribuie la menținerea mediocrității sale, rămîn la părerea că penuria de vedete autentice are o pondere considerabilă în acest stînjenitor statu quo, în această înghețare a performanțelor velodromului. Tribunele, altădată pline, sînt acum — chiar și la principalele întreceri ale sezonului — dezolante în lipsa lor de spectatori. Spre pistă nu vin decît foarte puțini copii, pentru că n-au sportivi de mare suprafață cărora să le urmeze exemplul. Dacă această ramură a ciclismului supraviețuiește încă, dacă de bine de rău la startul întrecerilor se prezintă 30—40 de concurenți, dacă la întrecerile internaționale de rangul doi mai putem face față — toate acestea se datoresc abnegației cu care o serie de activiști muncesc necontenit pentru a nu lăsa să se stingă flacăra ciclismului de pistă. Din rîndurile lor mi-aș permite să citez doar numele antrenorilor Iulian Gociman și Mircea Mihăilescu, adică ale acelor oameni care de decenii luptă cu tot felul de dificultăți, dar nu cedează nici o clipă. Ar mai fi de adăugat și substanțialul sprijin pe care-l acordă clubul sportiv Steaua, atît prin intermediul secției de seniori, cît și prin activitatea de ridicare a cadrelor tinere în această ramură a sportului cu pedale. În rest, însă, puține lucruri bune de spus...

Ce s-ar putea spune despre clubul sportiv Dinamo, de pildă? În plină glorie, Tache Petre, M. Voinescu și alții au fost obligați să abandoneze deoarece secția își restrîngea activitatea; în loc să afecteze motocicletele disponibile pentru dezvoltarea probei de demifond cu antrenament mecanic (cea mai spectaculoasă din ciclismul de pistă) clubul le-a vîndut unor persoane particulare; chiar și mecanicul secției refuză să sprijine ciclismul de pistă! În sfîrșit, ar mai trebui amintit că nici alte cluburi sportive din Capitală (Voința, Olimpia), ca să nu mai vorbim de cele provinciale, nu afectează pistei cuantumul de grijă necesar.

O mare parte din vină pentru situația precară în care se află velodromul românesc o are federația de specialitate. Activul F.R.C. n-a controlat și îndrumat așa cum se impunea cluburile, secțiile și antrenorii. Nu s-au luat măsuri drastice pentru curmarea risipei de materiale. Ani întregi, o serie de antrenori și sportivi plafonați au trăit „o viață dulce" fără să-i întrebe nimeni dacă sumele de bani pe care le consumă sînt justificate de rezultate, de munca pe care o desfășoară.

Dacă nici acum, în ceasul al 12-lea, nu se pune capăt inadmisibilei nepăsări cu care este privit ciclismul de pistă, dacă nu se unesc eforturile pentru realizarea planului de măsuri (elaborat cu cîțiva ani în urmă) privind redresarea velodromului, dacă fondul și pista nu-și vor da mîna pentru salvarea ciclismului — atunci totul va fi pierdut.

Velodromul românesc are tradiție. El este capabil să dea performeri, idoli sportivi care să reînvie tribunele de la Dinamo și interesul pentru acest frumos sport. Totul este să ne punem în slujba lui activitatea noastră, să-l popularizăm, să-i acordăm în permanență sprijinul, astfel ca dîndu-i noi impulsuri să se poată impune la campionatele mondiale.

Octavian AMZA
arbitru internațional

ÎN CAMPIONATELE DIVIZIEI A

(Urmare din pag. 1)

În cea de a doua partidă a steliștilor, disputele au fost și mai pasionante. Metalurgiștii bucureșteni nu au pierdut nici un meci prin tuș, servind o replică dîrză pretendenților la titlul de campion (în ultima etapă, campioana va fi decisă de meciul Steaua—Dinamo). Au întrunit sufragii unanime meciurile **Gh. Berceanu—I. Marin** (cat. 52 kg), **Șt. Ștefan—J. Prisada** (cat. 57 kg), **I. Baciu—J. Cloț** (cat. 62 kg) și **T. Bugariu—C. Popa** (cat. 90 kg), primii (toți de la Steaua) ieșind învingători la puncte, la capătul unor procedee tehnice excelent finalizate.

În sfîrșit, partida **Metalul-C.S.M.** s-a încheiat cu victoria bucureștenilor: 26,5—5,5. În cel mai frumos meci, debutantul **C. Popa** (Metalul), care l-a înlocuit pe Șt. Stanciu, a obținut un tuș aplaudat la scenă deschisă în fața reșițeanului **N. Ghera**. Tot printr-un reușit tuș a pus capăt luptei și „greul" **Gh. Nistor**, în primul său meci susținut în divizia A. Tînărul Nistor și-a fixat adversarul (G. Muia) cu umerii pe saltea, în urma unui salt cum rar se vede la categoriile mari de greutate. După meci, toți cochipierii l-au felicitat călduros.

În nota reuniunii, arbitrajele prestate de **L. Bandi, C. Popescu, Gh. Mihăilă** și **I. Bobei** (toți din București).

P.S. **Seara, toată echipa clubului Metalul a participat la căsătoria luptătorului Eugen Hupcă.**

TULCEA. Evoluția cîștigătoarei tuturor edițiilor de pînă acum, la greco-romane, Dinamo București, a fost așteptată în localitate cu un interes major. Și dinamoviștii au răsplătit cum se cuvine așteptările. Ei au dezvăluit localnicilor frumusețea luptelor, atunci cînd sportivii nu caută, CU ORICE PREȚ, rezultatul favorabil. Dintre ei, C. Turturea s-a întrecut pe sine, executînd o chinogramă a celor mai spectaculoase procedee tehnice.

Privind rezultatele, trebuie să menționăm surprinzătoarea înfrîngere a formației C.F.R. Timișoara din partea echipei tulcene. Iată, de altfel, rezultatele: **Dinamo cu Pescărușul Tulcea** 21,5—10,5 și cu **C.F.R. Timișoara** 34—2; **Pescărușul—C.F.R.** 19—17.

I. TURSIE-coresp.

LUGOJ. În sala sporturilor s-au desfășurat două reuniuni: una de greco-romane și alta de libere. În ambele triunghiulare s-au înregistrat surprize. Astfel, la greco-romane, localnicii de la **A.S.M.T.** au terminat la egalitate cu **Electroputere Craiova** (16—16) și au învins pe **Progresul București** (19,5—17,5), iar la libere **Rapid București** a pierdut la scor (9—23) tot în fața garniturii lugojene. Celelalte rezultate tehnice: **Electroputere-Progresul București** 21—15 (greco-romane), **A.S.M.T.—Olimpia Satu Mare 29—11** și **Rapid—Olimpia** 19,5—16,5 (libere).

C. OBARU-coresp.

TÎRGOVIȘTE. **Steaua — C.S.M. Cluj—Metalul Tîrgoviște** au oferit un spectacol de calitate, echipa bucureșteană (multiplă campioană la libere) fiind prima vioară. Toți luptătorii militari s-au prezentat într-o formă foarte bună. Numeroșii spectatori prezenți în sala Metalul au aplaudat evoluțiile steliștilor și totodată victoria formației gazdă asupra celei clujene. Rezultate: **Steaua** cu **C.S.M. Cluj 36—0** și cu **Metalul Tîrgoviște 25—11, Metalul — C.S.M. 29,5—10,5.**

M. AVANU și S. CODREANU
corespondenți

BRAȘOV. O gală mai puțin reușită, cu 9 descalificări și multe partide de slab nivel tehnic. Astfel putem aprecia întrecerile grupei de greco-romane, la care au participat **Steagul roșu Brașov—Dunărea Galați—Rapid București.** Numai îndulgența arbitrilor a făcut ca numărul descalificărilor să nu fie mai mare. Rezultate: **Steagul roșu** cu **Dunărea** 18—10 și cu **Rapid** 12—12, **Rapid—Dunărea** 18,5—13,5.

În cealaltă grupă, unde s-au întîlnit echipele de lupte libere **Dinamo București—Mureșul Tg. Mureș — Steagul roșu Brașov**, disputele au fost atractive, dînd cîștig de cauză luptătorilor brașoveni: **Steagul roșu** cu **Mureșul** 25—7 și cu **Dinamo** 24—12. Formația lui Fr. Bolla a pierdut cu 16,5—23,5 și în fața lui Dinamo. S-au evidențiat **E. Cristian** și **L. Ambruș** (Steagul roșu), **I. Vlădescu** și **V. Boltaș** (Dinamo) și **Șt. Simon** (Mureșul).

C. GRUIA-coresp. principal

GALAȚI. Luptătorii brăileni au fost performerii triunghiularului, realizînd și o surpriză de proporții. Ei au întrecut pe cei de la Progresul București, o echipă care aspiră la unul din locurile fruntașe ale clasamentului diviziei de libere. Rezultate: **Progresul Brăila** cu **Progresul București** 24—16 și cu **Dunărea Galați** 20—20, **Progresul București—Dunărea** 23—17.

T. SIRIOPOL-coresp.

STRIGOII
de H. IBSEN
cu
BEATE FREDANOV
ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU
VIRGIL OGĂȘANU
ELENA CARAGIU
DAN HERDAN
în curînd la
TEATRUL BULANDRA

Capitala și-a desemnat campionii la ciclocros

După „Cupa Voința" și „Cupa Steaua", ciclocrosiștii fruntași din Capitală au avut posibilitatea, din nou — de data aceasta în mod oficial — să-și măsoare forțele, duminică dimineața, cu prilejul campionatului municipal. Desfășurate pe o vreme splendidă, în jurul stadionului Metalul din șos. Pantelimon, întrecerile au oferit numerosilor spectatori, presărați pe întreg parcursul, o luptă pasionantă, încheiată cu rezultate de o bună valoare tehnică. Traseul, extrem de dificil, a constituit un handicap serios pentru toți concurenții. Secvența cea mai palpitantă din tot filmul întrecerilor ne-a fost oferită de disputa avansaților. La această categorie au luat startul un număr de 22 ciclocrosiști. Protagoniști se anunțau: Marin Ioniță (cîștigătorul celor două cupe), Vasile Selejan (campionul de anul trecut), precum și G. Negoescu — animator în competițiile desfășurate pînă la finală. Aruncînd în luptă toate forțele și cunoștințele lor, concurenții au oferit o cursă entuziasmantă, la capătul căreia învingător a ieșit G. Negoescu (Steaua). O evoluție interesantă, plină de peripeții, a avut Marin Ioniță. După ce în turul II se situa pe locul 2, el cade pe o pantă abruptă în următorul tur, rămînînd al 14-lea. A urmat o luptă acerbă cu secundele și concurenții, pentru ca în finalul Marin Ioniță să treacă linia de sosire pe locul 4. REZULTATE TEHNICE: **seniori** (8 ture — 18 km): 1. G. Negoescu (Steaua) 41:12. 2. B. Stanca (Dinamo) 41:27, 3. D. Ferfelea (Voința) 44:12, 4. Marin Ioniță (Dinamo) 44:14; **juniori I** (6 ture — 14 km): 1. I. Ajoghin (Șc. sp. 2) 33:30, 2. S. Brezeanu (Șc. sp. 2) 34:02, 3. N. Gavrilă (Steaua) 35:17; **juniori II** (4 ture — 9 km): 1. V. Murineanu (Șc. sp. 2) 21:58, 2. M. Ferfelea (Steaua) 22:19, 3. S. Cristian (Șc. sp. 2) 23:16; **semicurse** (2 ture — 5 km): M. Pascu (Șc. sp. 2) 11:37; **oraș** (1 tur — 2,5 km) I. Țigănilă (Unirea Giurgiu) 5:50.

Gheorghe DINU

Prof. Constantin Aslan

A încetat din viață unul dintre pionierii sportului cu pedale din țara noastră, prof. Constantin Aslan. Sportiv, încă de la începutul acestui secol, promotor al ciclismului în România, întemeietor al unor cluburi provinciale, antrenor și activist sportiv, permanent îndrăgostit de „mica regină", prof. Constantin Aslan a contribuit efectiv, timp de aproape 7 decenii, la răspîndirea și dezvoltarea ciclismului în rîndurile tineretului. La 79 de ani el continua să se ocupe activ de acest sport, să-i dedice nenumărate ore, să se gîndească la noi posibilități pentru ca sportul cu pedale să se reînscrie pe o linie ascendentă.

Dispariția dintre noi a profesorului Constantin Aslan reprezintă o grea pierdere pentru ciclismul românesc.

Înmormîntarea are loc astăzi la cimitirul Dărmănești (Piatra Neamț), la ora 14.